

nemføre eventuelle kommende konventioner om ændring af Bruxelles-konventionen, herunder i forbindelse med nye EU-landes tiltræden af konventionen.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen omformuleres i overensstemmelse hermed og således, at også ændringer i konventionen, som f.eks. er begrundede i de hidtidige erfaringer med konventionen, i at der opstår nye typer af sager, som nødvendiggør en særlig regulering, eller i særlige forhold i nye konventionsstater, kan gennemføres i dansk ret i medfør af bemyndigelsen. Bemyndigelsen vil således både omfatte tiltrædelses- og ændringskonventioner.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren udtrykkeligt bemyndiges til at fastsætte, at loven om EF-domskonventionen m.v. med de fornødne ændringer kan finde anvendelse på sager, der er omfattet af Lugano-konventionen, herunder som denne konvention udformes ved eventuelle senere tiltrædelses- og ændringskonventioner.

Denne bemyndigelse vil blive benyttet til at udstede en bekendtgørelse, hvorved lov om EF-domskonventionen m.v. med de fornødne ændringer gøres tilsvarende anvendelig på Lugano-konventionen.

Til § 3

Af den nugældende bestemmelse i nordisk domslov § 7, stk. 2, fremgår, at anerkendelse og fuldbyrdelse efter nordisk domslov kan være hindret ved bestemmelser i andre love eller konventioner, der indeholder specielle regler om anerkendelse og fuldbyrdelse.

Denne nugældende bestemmelse dækker næppe forholdet mellem på den ene side det nordiske samarbejde om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser og på den anden side Lugano-konventionen.

Efter Lugano-konventionens artikel 55 træder konventionen, for så vidt angår de stater, der er parter i den, i stedet for konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af domme, undertegnet i København den 16. marts 1932, og i stedet for konventionen mellem de samme lande om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav, undertegnet i København den 11. oktober 1977.

Det fremgår dog af artikel 56, at de nordiske konventioner bevarer deres gyldighed på de sagsområder, hvor Lugano-konventionen ikke finder anvendelse.

Det må påregnes, at de skandinaviske lande og Finlands tiltræden af Lugano-konventionen vil blive fulgt op af forhandlinger om en tilpasning af det nordiske samarbejde vedrørende anerkendelse og fuld-

byrdelse af afgørelser. Justitsministeriet har derfor ikke på nuværende tidspunkt fundet det hensigtsmæssigt at foreslå en mere gennemgribende revision af nordisk domslov på baggrund af ratifikationen af Lugano-konventionen.

På denne baggrund foreslås det, at nordisk domslov ikke skal finde anvendelse på sager, der er omfattet af en konvention, som er gennemført i dansk ret ved lov om EF-domskonventionen m.v., herunder ved bekendtgørelse i medfør af den nævnte lovs § 15.

Denne bestemmelse vil gøre det klart, at sager, der er omfattet af Lugano-konventionen, falder uden for lovens anvendelsesområde.

Som den foreslåede bestemmelse er formuleret, vil den også omfatte sager, der omfattes af Bruxelles-konventionens fremtidige udvidelse med Sverige og Finland.

Til § 4

Af hensyn til ratifikationsproceduren og udstedelsen af administrative regler foreslås det, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.

Det bemærkes, at inkorporeringen af San Sebastian-konventionen og Lugano-konventionen i dansk ret omfatter disse konventioners overgangsbestemmelser, der findes henholdsvis i artikel 29 og i artikel 54 og 54 a.

Til § 5

Bestemmelsen fastslår, at lovens ikke gælder på Færøerne og Grønland. For så vidt angår §§ 1 og 2 følger dette allerede af, at hverken retsplejeloven eller lov om EF-domskonventionen gælder for Færøerne og Grønland eller administrativt kan sættes i kraft dér.

Bruxelles-konventionen gælder i følge artikel 60 for de kontraherende staters europæiske områder, herunder Grønland. I medfør af samme artikel gælder konventionen ikke for Færøerne, medmindre anden erklæring fremsættes af Danmark. En sådan erklæring er ikke afgivet.

På baggrund af Grønlands udtræden af EF erklærede Danmark i forbindelse med deponeringen af sit ratifikationsinstrument, at dette ikke omfatter Grønland.

San Sebastian-konventionen indeholder i artikel 21 en bestemmelse om, at artikel 60 i Bruxelles-konventionen udgår. Udeladelsen af artikel 60 svarer til den løsning, der blev valgt i forbindelse med Lugano-konventionen, der heller ikke indeholder nogen bestemmelse om det territoriale anvendelsesområde.